

[Poul Schlüter]

betyder det jo, at det er præsidiets stilling, som styrkes, fordi de vigtigere spørgsmål, formanden står over for, i reglen af ham vil blive forelagt til drøftelse i præsidiet, hvor i al fald de større partier er repræsenteret.

Om taletiderne skal jeg kun sige, at vi støtter begrænsningen af taletiden, mest fordi det er nødvendigt under hensyn til det meget store antal partier, som findes i det nuværende folketing, og som også fandtes i de foregående.

Taletiderne, især ved forespørgsler og ved redegørelser, bør strammes. Når jeg før brugte ordet selvdisciplin, mener jeg ikke mindst, at det er påkrævet, når partierne overvejer at stille forespørgsler. Vi har i dette efterår oplevet – oprigtig talt – et utal af forespørgsler. Jeg mener, det er vigtigt, at vi passer på, at folketinget i en tid, hvor der ellers må være stor travlhed med konkret lovgivning i en krisesituation, ikke spilder for megen tid på forespørgsler, der let udvikler sig til, at hver eneste dag næsten bliver et almindeligt politisk diskussionsmøde. Jeg mener, vi kommer til at begrænse den indsats og tid, som anvendes på forespørgslerne.

Reglerne om spørgsmål foreslås ændret moderat. At ministerens taletid nedsættes, synes jeg er på sin plads. Ministre bruger og somme tider misbruger den adgang, de har til at tale længere og mere udførligt end de medlemmer, som stiller spørgsmål. Det må vi rette til. Det kan også være nyttigt, at der bliver mulighed for, at flere end to medspørgere kan komme på talerstolen, men sandelig helst ikke hver gang. Jeg går ud fra, at formanden til enhver tid vil administrere denne regel med nænsomhed, men er der tale om spørgsmål, virkelig betydningsfulde ting, som naturligt har stor interesse i mange partigrupper, kan det måske krydre og virke naturligt, at flere end to medspørgere kan deltage.

At tale fra pladserne kan jo blive spændende. Måske kunne man overveje den ordning, som visse parlamenter har, at det er taleren på talerstolen, som har adgang til at acceptere egentlige afbrydelser fra salen. Det sker på den måde, at hvis nogen rejser sig op og markerer, at hun eller han gerne vil have en bemærkning, er det manden på talerstolen, som tilkendegiver, at den er god nok. Det er måske en bedre ordning, at det i princippet er formanden, som tilkendegiver, at nu kan der krydses klinger. Nogle medlem-

mer vil synes om denne direkte debatform, andre vil måske gerne skånes for den, og det er et hensyn, som også kan være rimeligt. Det kan vi måske se nærmere på.

De elektriske stole, tjå, de fleste i vores gruppe går nok ind for det, men jeg tror, man skal gøre det uden at forvente, at det er en kæmpelandvinding. Jeg kan se to fordele, men også ulemper. De to fordele er, at vi får registreret, hvem der har taget del i afstemningen – det er meget godt – og at det historisk altid senere kan eftervises, hvordan hver enkelt har stemt, og det er en behagelig ting i et parlament, der jo bygger på, at vi 179 hver har vort personlige ansvar.

Forslaget om, at ministre skal kunne få orlov i kun 7 dage, er vi ikke begejstrede for. Ministrene kan sikkert godt finde ud af at være væk ret ofte en uge ad gangen, men hvad med de stakkels suppleanter? Der bliver jo et rend ind og ud, og ingen kan finde ud af, hvem der i denne uge er medlemmer af tinget, og hvem der ikke er. Det er ikke nogen rar arbejdssituation for en suppleant at blive tilkaldt for at deltage i folketingsarbejdet i kun én uge. Derfor er vi ængstelige for så korte orlovsmeddelelser til ministre.

Må jeg sige om de offentlige høringer, at vi er stærkt tilhængere af dem. Det introduceres forsigtigt, det er også i orden, og der skal være et flertal i tinget, som støtter ideen, men vi tror, det er vigtigt at indkøre denne nyskabelse. Efter min opfattelse skal vi gå videre senere, således at vi har det som et almindeligt led i vort arbejde, at folketinget dybtgående kan kontrollere også ved siden af ministrenes personlige indsats og ansvar, hvad der sker i administrationen.

Må jeg til sidst sige om dagsordensforslag, at vi synes, det er rigtigt, at der bliver adgang til at stille flere end én dagsorden til afstemning. De konstruktive dagsordener bør også prøves. Hvis regeringen absolut vil forhindre det, kan den jo bruge § 34 i forretningsordenen, men vi tror også, at her vil en nyskabelse være på sin plads.

Vi vil arbejde videre med det i løbet af denne vinter, og håber på, at de fleste af ændringsforslagene vil kunne gennemføres.

Glistrup (FP):

Folketingets forretningsorden er ikke særlig god. Hver evig eneste folketingsdag kom-